

Politiek van Netanyahu leidt tot radicalisering

Veiligheid voor Israël en de Palestijnen ligt alleen in het verschiet als de bezetting wordt opgeheven.

JAAP HAMBURGER

Wederom is de vlam in de pan geslagen in Israël en de Gazastrook, en bestoken Hamas en Palestijnse militanten Israël met raketten terwijl het Israëlische leger bombardementen uitvoert op de Gazastrook. Esther Voet, directeur van het CIDI, betoogt dat bij de confrontatie die nu plaatsvindt Israël hoe dan ook 'het onderspit delft'. De vraag of de hele militaire operatie eigenlijk wel nodig was, komt niet aan bod. Daarnaast is collectief straffen, los van wat je van je vijand vindt, onacceptabel.

Allereerst dit: het doelbewust afschieten van raketten op Israëlische burgers geldt als een oorlogsmisdaad en is absoluut verwerpelijk. Het vuren vanuit de nabijheid van woningen brengt de burgers die daar of in de buurt aanwezig zijn doelbewust in gevaar. Over de onverzoenlijkheid van Hamas maken ook wij ons weinig illusies - net zo min overigens als over de huidige Israëlische regering. Tegelijkertijd heeft het Israëlische leger, net als Hamas, de verplichting om onderscheid te maken tussen strijders en burgers en proportioneel te handelen. Afzien van bombardementen in dichtbevolkt gebied waar de kans op burgerslachtoffers per definitie groot is, is noodzakelijk. Palestijnse burgers, aldus de Israëlische mensenrechtenorganisatie B'Tselem, krijgen soms amper de tijd om, na een waarschuwing van het Israëlische leger dat een bombardement aanstaande is, hun huis te verlaten - als die waarschuwing al komt. Inmiddels zijn meer dan honderd Palestijnen gedood en zijn er honderden gewonden gevallen, voor het

merendeel burgers.

De huidige geweldsescalatie vindt niet plaats in een vacuüm. De moord op de drie Israëlische tieners door Palestijnse militanten, volgens premier Netanyahu in opdracht van Hamas (hoewel geen enkel sluitend bewijs voor betrokkenheid van Hamas geleverd is), de daaropvolgende arrestatiecampagne van Hamasleden door Israël en het levend verbranden - als wraak voor de moord op de Israëlische tieners - van een Palestijnse jongen door Joods-Israëlische extremisten: zij vormen de directe aanleidingen voor de huidige geweldsexplosie. Het actief tegenwerken door de regering-Netanyahu van Palestijnse verzoening en een Palestijnse eenheidsregering heeft de spanningen verder in de hand gewerkt.

Maar ook deze aanleidingen hebben een context: de bezetting door Israël van de Palestijnse gebieden. Voet probeert dat feit weg te moffelen, en schrijft: zogenoemd 'bezet gebied'. Het leest als een ontkenning door het CIDI van wat toch echt een bezetting is, en zo ook wordt bestempeld door de gehele internationale gemeenschap, waaronder Nederland.

Bijna een halve eeuw geleden heeft Israël de Palestijnse gebieden - de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook - veroverd. Sindsdien is daar sprake van een militaire bezetting die de Palestijnse bevolking de meest basale burgerrechten ontzegt. De Westelijke Jordaanoever telt inmiddels meer dan 500.000 Israëlische kolonisten. Deze nederzettingen maken een onafhankelijke en levensvatbare Palestijnse staat praktisch onmogelijk.

Hoewel Israël militair niet meer aanwezig is in de Gazastrook,

oefent het nog altijd een totale controle uit die een de facto bezetting inhoudt. Nadat Hamas in 2007 aan de macht kwam, scherpste Israël de blokkade verder aan, met ineensinking van de Gazaanse economie tot gevolg.

De bezetting en deze blokkade, en het gebrek aan politiek vredesperspectief, bieden radicalisering en geweld een vruchtbare voedingsbodem. De Israëlische regering heeft de afgelopen jaren helaas weinig werk gemaakt van enig serieus vredesproces en consequent gematigde 'partners' aan Palestijnse kant ondermijnd. Mogelijkheden om een vredesregeling dichterbij te brengen, zoals onder meer besloten in een Palestijnse eenheidsregering, heeft zij structureel getorpedeerd.

Als Esther Voet nog eens poneert 'dat Israël deze oorlog met Hamas niet kan winnen' zouden wij graag willen horen hoe Israël dan wel kan 'winnen', en wat in haar ogen dan wel structurele veiligheid brengt voor de Israëlische bevolking én de Palestijnse bevolking - die beide bovenal in vrede en veiligheid willen leven. Niet de schuilkelders in Sderot, noch het raketafweersysteem Iron Dome dat met succes Palestijnse raketten uit de lucht schiet, garanderen structurele veiligheid voor de Israëlische bevolking. Nee, aan die veiligheid kan alleen gewerkt worden als Israël de bezetting opheft, en daarmee een bron voor radicalisering en geweld wegneemt.

JAAP HAMBURGER is voorzitter van Een Ander Joods Geluid.

NOA ROEI is bestuurslid van gate48 - Platform voor Kritische Israëli's in Nederland.